Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

22 листопада 2019 р.

Київ 2019

УДК 35.08 (477)

Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового Інституту міжнародних відносин та соціальних наук Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 30.10.2019 р.)

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (22 листопада 2019 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: МАУП, 2019. — 97 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції "Європейський вимір реформування публічного управління в Україні" щодо проблем розвитку публічного управління через європейський вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю "Публічне управління та адміністрування".

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019

Н. П. Круценко
Етичні аспекти діяльності державних службовців 49

О. О. Кузьменко
Зарубіжний досвід правового регулювання публічної служби, рекомендації для України 52

І. П. Кринична, Н. О. Бараненко
Перспективні напрями розвитку державного управління у сфері страхування техногенних ризиків 57

О. В. Лаврук
Механізми державного управління у розвитку галузі тваринництва 61

І. Є. Лисюк
Сфери використання моделі 4р: зарубіжний досвід 64

О. І. Платонов
Лібералізація ціноутворення на підприємствах залізничного транспорту як запорука розвитку мультимодальних перевезень 67

О. І. Пархоменко-Куцевіл
Формування антикорупційної культури як основа запобігання корупції 69

Д. О. Самофалов
Міжнародний досвід комунікацій в публічному управлінні та адмініструванні сфери охорони здоров'я 73

І. А. Семенець-Орлова
Організаційний розвиток у системі публічного управління освітніми змінами 77

І. Г. Сурай
Генеза поняття "публічна служба" 80

О. О.Філоненко
Проблеми розвитку системи комплексних реабілітаційних центрів для учасників антитерористичної операції 84

В. І. Шарий
Причорноморський регіон у стратегіях прибережних держав 86

Г. М. Юськов
Аналіз проблем становлення і функціонування служб із зв'язків з громадськістю органів місцевої влади 90

Т. С. Яровой, С. Р. Лавренюк
Лідерство на державній службі 93

В. А. Яценко
Public professionalism in an era of radical transformations 95

О. О. ФІЛОНЕНКО
аспірант кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ КОМПЛЕКСНИХ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Проблема повноцінної інтеграції учасників антитерористичної операції (далі — АТО) є комплексної проблемою, яку не можуть вирішити лише лікувальні заклади, адже воїни АТО потребують також застосування системи психологічних, мотиваційних, інтеграційних заходів.

В Україні нині зроблено перші важливі кроки із залучення світового досвіду в окремі заклади охорони здоров'я для відновлювального лікування учасників АТО, взято для опрацювання досвід провідних світових реабілітаційних центрів, до того ж враховано та адаптовано світові клінічні реабілітаційні настанови та протоколи. Загалом по Україні реабілітацію учасників АТО здійснюють: 11 лікарень відновного лікування — всього 1888 ліжок, нині до них долучилися обласні госпіталі інвалідів війни — ще 7248 ліжок, 7 фізіотерапевтичних лікарень, понад 12 000 ліжок ЗАТ "Укрпроф-оздоровниці" та відомчих санаторно-курортних закладів. В Україні існує 9 науково-дослідних установ за різними напрямками реабілітаційного лікування, серед яких провідними є НДІ реабілітації інвалідів Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова; Український НДІ медичної реабілітації та курортології (Одеса); Український НДІ соціальної і судової психіатрії та наркології (Київ); Український державний НДІ медико-соціальних проблем інвалідності [1-2].

На сьогодні виникла проблема нормалізації та інтеграції учасників АТО у суспільне життя. Термін "нормалізація" стосується життєдіяльності учасника АТО в усіх сферах унормованого життя суспільства. Зміст цього поняття включає в себе звичайний денний розпорядок, відповідну конфіденційність, нормалізоване залучення до соціальних, емоційних і сексуальних стосунків з іншими, можливості для розвитку особистості, роботи, участі у прийнятті рішень стосовно власного життя. Водночас, "інтеграція" є завершальним поняттям у процесі розгортання змісту соціалізації учасників АТО. Вона проявляється через підняття самооцінки й самоочікування учасників АТО, вони отримують можливість будувати стосунки зі "звичайними" людьми, які, з свою чергу, вчаться з розумінням ставитись до таких людей.

Однією з важливих форм соціальної підтримки ветеранів та інвалідів військових конфліктів є психологічна реабілітація за допомогою спеціалізо-

ваних психотерапевтичних послуг. Адже досвід засвідчує, що не розв'язані вчасно психологічні проблеми учасників бойових дій призводять до руйнування міжособистісних контактів, у тому числі в сім'ях; посилюють ступінь толерантності до алкоголю, наркотичних засобів та насилля. Саме тому, ефективне функціонування системи соціально-психилогічної реабілітації захисників розглядається одним з пріоритетів соціальної політики в державі.

Також необхідною умовою адаптації ветеранів до мирного життя вбачається створення державою можливостей ставати незалежними від "пільгових милиць" та самостійно забезпечувати собі та своїй сім'ї належний рівень життя. Зрештою, саме гідна трудова діяльність в переважній більшості випадків гарантує успіх процесу соціальної інтеграції, тому на сьогодні розробка методів професійної адаптації учасників АТО також є надзвичайно важливою. Нове покоління ветеранів слід розглядати як величезний потенціал, який потрібно вчасно направити в правильно русло, надавши їм можливості кар'єрного розвитку.

В цьому контексті актуальними вбачаються спеціальні програми, що включатимуть освітні курси, тренінги та консультації, які б дозволили започаткувати власну справу, повернутися на попереднє місце роботи або знайти нове, піти на державну службу чи продовжити військову діяльність [3].

Першим прикладом такої діяльності можна назвати школу державного службовця для ветеранів бойових дій "За ветеранів до влади" у Києві. Учасники програми чотири місяці навчаються принципів роботи держслужбовця, а потім стажуються за обраним видом діяльності в департаментах КМДА. У підсумку ветерани навіть зможуть посісти вакантне місце у департаменті [3].

Таким чином, на сьогодні виникла реальна потреба в організації комплексних реабілітаційних центрів для учасників АТО, які б передбачали медичну, трудову, психологічні та інтеграційну реабілітацію.

Список використаних джерел

1. Малахов В. О., Кошелева Г. М., Петренко В. Ю. Лікувальна фізкультура при неврологічних захворюваннях. Суми : Вінниченко М. Д., 2014. 176 с.
2. Медична та соціальна реабілітація : навчальний посібник / За заг. ред. І. Р. Мисули, Л. О. Вакуленко. Тернопіль : ТДМУ, 2005. 402 с.
3. Миськевич Т. Реабілітація військових АТО в Україні. URL: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2572:reabilitatsiya-vijskovikh-ato-v-ukrajini&catid=8&Itemid=350